

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13166/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Радојевић, адвокат из ..., против тужених „Balkan Media Press“ д.о.о. Београд, са седиштем у Београду и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Симић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 175/25 од 09.04.2025. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 175/25 од 09.04.2025. године у потврђујућем усвајајућем делу и одлуци о трошковима поступка (ставови први и трећи изреке).

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 175/25 од 09.04.2025. године у потврђујућем усвајајућем делу и одлуци о трошковима поступка (ставови први и трећи изреке).

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 760/24 од 20.12.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА и обавезани тужени ГГ и „Balkan Media Press“ д.о.о. Београд да тужили на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа услед објављивања неистинитих, непотпуних и недозвољених информација у тексту под насловом: „Директорка ДД и њена помоћница тргују лековима на велико“ објављеног дана ...2018. године у недељнику „Афера“ и дана ...2018. године у интернет издању медија „Афера“, као и у тексту под насловом: „Илија Чворовић прогања запослене?!“ објављеног дана ...2018. године у недељнику „Афера“, солидарно исплате износ од 80.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле ББ из ... и обавезни су тужени ГГ и „Balkan Media Press“ д.о.о. Београд да тужили на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа услед објављивања неистинитих, непотпуних и недозвољених информација у тексту под насловом: „Директорка ДД и њена помоћница тргују лековима на велико“ објављеног дана ...2018. године у недељнику „Афера“, солидарно исплате износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.12.2024. године до исплате. Ставом

трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка солидарно исплате 346.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиљи АА на име трошкова поступка исплате солидарно износ од 26.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиљи ББ на име трошкова поступка солидарно исплате 19.600,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж3 175/25 од 09.04.2025. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим су обавезани тужени да тужиљи АА на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа услед објављивања неистинитих, непотпуних и недозвољених информација у тексту под насловом: „Директорка ДД и њена помоћница тргују лековима на велико“ објављеног дана ...2018. године у недељнику „Афера“ и дана ...2018. године у интернет издању медија „Афера“, као и у тексту под насловом: „Илија Чворовић прогања запослене?!“, објављеног ...2018. године у недељнику „Афера“, солидарно исплате 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.12.2024. године до исплате, као и у ставу другом и трећем изреке и жалба тужених је у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев за исплату накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части преко досуђеног износа од 50.000,00 до износа од 80.000,00 динара, за износ од још 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.12.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначена су решења о трошковима поступка из става четвртог и петог изреке првостепене пресуде, тако што су обавезани тужени као солидарни дужници да тужиљи АА надокнаде трошкове првостепеног поступка у износу од 7.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и да тужиљи ББ надокнаде трошкове поступка од 7.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља АА да туженима као солидарним повериоцима надокнади трошкове другостепеног поступка у износу од 33.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у потврђујућем усвајајућем делу и одлуци о трошковима (ставови први и трећи изреке), тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку.

Предмет судске заштите је накнада нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа услед објављивања неистинитих,

непотпуних и недозвољених информација у тексту под насловом: „Директорка ДД и њена помоћница тргују лековима на велико“ објављеног дана ...2018. године у недељнику „Афера“, дана ...2018. године у интернет издању медија „Афера“ и у тексту под насловом: „Илија Чворовић прогања запослене?!“ објављеног дана ...2018. године у недељнику „Афера“. Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда у побијаном делу, у погледу одговорности за накнаду штете првотуженог, као издавача медија и друготуженог, као одговорног уредника медија, усклађена је са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у погледу примењених одредаба чланова 80. и 112.-115. Закона о јавном информисању и медијима ("Службени гласник РС", бр. 83/2014, 58/2015 и 12/2016 - који је важио у време објављивања наведених текстова) и члана 200. Закона о облигационом односима. Тужени ревизијским наводима не указују на спорна правна питања од општег интереса, нити на правна питања у интересу равноправности грађана, већ указује на чињенична питања конкретног спора што не представља правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Осим тога, ревиденти не наводе да у конкретном случају постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији у погледу одговорности тужених, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе.

Сагласно наведеном, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених као о изузетно дозвољеној, имајући у виду да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, те да правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у споровима са истим чињеничним и правним основом.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. ЗПП, која прописује услове за изјављивање ревизије, предвиђено је да се ревизија може изјавити против правноснажне пресуде донете у другом степену (став 1. овог члана) и увек је дозвољена када је то посебним законом прописано (став 2. овог члана). Одредбом става 3. истог члана прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Дакле, члан 403. ЗПП регулише општа правила о праву на ревизију, ако другачије није прописано посебним законом. Одредбом члана 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, као посебним законом, прописано је да је ревизија дозвољена против другостепене пресуде, ако је тужбени захтев одбијен. Према ставу 2. исте законске одредбе, у парници по тужби за накнаду штете, ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени. У конкретном случају, у ревизијском поступку се побија правноснажна пресуда донета у другом степену у усвајајућем делу

тужбеног захтева, због чега се дозвољеност ревизије цени у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а којом је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде која по закону не може да се поднесе.

Тужба ради исплате накнаде нематеријалне штете поднета је 17.10.2018. године од стране тужила која се налазе у положају формалних супарничара (члан 205 став 1. тачка 2. ЗПП), у којој ситуацији се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије, одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде у односу на тужиоце појединачно, износи 50.000,00 динара.

Како се дозвољеност ревизије тужених у односу на предметно новчано потраживање испитује према општем правилу садржаном у члану 403. став 3. ЗПП и зависи од вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, који у конкретном случају не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија тужених није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић